



## Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 7. decembra 2017<sup>1</sup>

„Predhodno odločanje – Status državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas – Direktiva 2003/109/ES – Člen 12 – Sprejetje odločbe o izgonu glede rezidenta za daljši čas – Dejavniki, ki jih je treba upoštevati – Nacionalna ureditev – Neupoštevanje teh dejavnikov – Združljivost“

V zadevi C-636/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (upravno sodišče št. 1 v Pamploni, Španija) z odločbo z dne 2. decembra 2016, ki je na Sodišče prispela 9. decembra 2016, v postopku

**Wilber López Pastuzano**

proti

**Delegación del Gobierno de Navarra,**

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi J. Malenovský, predsednik senata, M. Safjan in M. Vilaras (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Wilbra López Pastuzana E. Santos Huamán in J. L. Rodríguez Candela, odvetnika,
- za špansko vlado M. J. García-Valdecasas Dorrego, agentka,
- za Evropsko komisijo C. Cattabriga in S. Pardo Quintillán, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

<sup>1</sup> Jezik postopka: španščina.

## Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 12 Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 272).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Wilbrom Lópezom Pastuzano in Delegación del Gobierno en Navarra (delegacija vlade v Navarri, Španija) glede odločbe, ki jo je ta delegacija sprejela 29. junija 2015 in s katero je bil odrejen izgon W. López Pastuzana s španskega ozemlja (v nadaljevanju: odločba z dne 29. junija 2015).

### *Pravni okvir*

#### *Pravo Unije*

- 3 V uvodni izjavi 16 Direktive 2003/109 je navedeno:  
„Rezidenti za daljši čas bi morali uživati okrepljeno zaščito pred izgonom. Ta zaščita temelji na kriterijih, določenih s sklepi Evropskega sodišča za človekove pravice. Za zagotavljanje zaščite pred izgonom bi morale države članice predvideti učinkovita pravna sredstva.“
- 4 Člen 12, od (1) do (3), Direktive 2003/109 določa:  
„1. Države članice lahko sprejmejo sklep o izgonu rezidenta za daljši čas samo, če predstavlja dejansko in dovolj resno grožnjo za javni red in javno varnost.  
2. Sklep iz odstavka 1 ne sme temeljiti na ekonomskih razlogih.  
3. Pred sprejetjem sklepa o izgonu rezidenta za daljši čas morajo države članice upoštevati naslednje dejavnike:  
(a) dolžino prebivanja na njihovem ozemlju;  
(b) starost zadevnega posameznika;  
(c) posledice za posameznika in družinske člane;  
(d) povezanost z državo prebivanja ali nepovezanost z matično državo.

[...]“

#### *Špansko pravo*

- 5 Ley Orgánica 4/2000 sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (organski zakon 4/2000 o pravicah in svoboščinah tujcev v Španiji in njihovem vključevanju v družbo) z dne 11. januarja 2000 (BOE št. 10, 12. januar 2000) v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: organski zakon 4/2000), v naslovu III ureja „kršitve s področja prava tujcev in ureditev sankcij zanje“.

6 Člen 57, ki je v tem naslovu III, določa:

„1. Če je kršitelj tujec in izvrši ravnanja, ki so opredeljena kot zelo huda ali huda v smislu člena 53(1)(a), (b), (c), (d) in (f) tega zakona, je mogoče ob upoštevanju načela sorazmernosti po izvedbi ustreznega upravnega postopka z obrazloženo odločbo, v kateri se pretehta dejstva, iz katerih sestoji kršitev, namesto globe odrediti izgon tujca s španskega ozemlja.

2. Razlog za izgon po izvedbi ustreznega upravnega postopka je podan tudi, če je bil tujec v Španiji ali drugje obsojen zaradi naklepne ravnanja, ki v Španiji pomeni kaznivo dejanje, ki se kaznuje z zaporom najmanj enega leta, razen če je obsodba izbrisana iz kazenske evidence.

3. Kazni izgona in globe nikakor ni dovoljeno izreči skupaj.

4. Izgon vedno povzroči odpoved dovoljenja za zakonito prebivanje v Španiji in ustavitev postopka, katerega predmet je bilo dovoljenje za prebivanje ali delo tujca, ki se ga izžene, v Španiji. Vendar je mogoče izgon preklicati v primerih, določenih s predpisi.

[...]

5. Razen če je storjeno kaznivo ravnanje tisto, ki je določeno v členu 54(1)(a), ali pomeni, da je v roku enega leta storjeno istovrstno kaznivo ravnanje, za katero je zagrožena kazen izgona, se sankcije izgona ne sme naložiti tujcem, ki so v enem od spodaj navedenih položajev:

[...]

(b) Rezidenti za daljši čas. Pred sprejetjem odločbe o izgonu rezidenta za daljši čas je treba upoštevati dolžino njegovega prebivanja v Španiji in ustvarjene vezi, njegovo starost, posledice zanj in za njegove družinske člane ter povezanost z državo, kamor bo izgnan.

[...]“

***Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje***

7 Po navedbah predložitvenega sodišča je W. López Pastuzano, kolumbijski državljani, 13. oktobra 2013 pridobil dovoljenje za dolgotrajno prebivanje v Španiji. Dne 29. aprila 2014 je bil obsojen na dve zaporni kazni, in sicer dvanajstmesečno in trimesečno. Dne 27. januarja 2015 je bil zaprt v Centro Penitenciario Pamplona I (zavod za prestajanje kazni zapora Pamplona I, Španija). Nato je bil v zvezi z njim začel upravni postopek izgona.

8 Po izvedbi tega postopka je delegacija vlade v Navarri sprejela odločbo z dne 29. junija 2015. Ta odločba vsebuje prepoved vstopa v Španijo za pet let in odvzem dovoljenja za dolgotrajno prebivanje. Odločba temelji na pogojih uporabe razloga za izgon, ki je vsebovan v členu 57(2) organskega zakona 4/2000.

9 W. López Pastuzano je zoper to odločbo 28. septembra 2015 vložil tožbo v upravnem sporu pri Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (upravno sodišče št. 1 v Pamploni, Španija).

10 Po navedbah predložitvenega sodišča sta v španskem pravnem redu urejeni dve različni vrsti upravnega izgona tujega državljanca, in sicer na eni strani izgon kot sankcija, ki se izreče storilcu več prekrškov in je vsebovana v členu 57(1) organskega zakona 4/2000, na drugi strani izgon na podlagi člena 57(2) tega zakona kot zakonska posledica obsodbe na kazen zapora več kot enega leta za naklepno kaznivo dejanje.

- 11 Predložitveno sodišče navaja, da je s členom 57(5) organskega zakona 4/2000 v špansko pravo prenesen člen 12 Direktive 2003/109 in da ta člen določa obveznost, da se pred sprejetjem določbe o izgonu rezidenta za daljši čas upoštevajo njegove osebne okoliščine, in sicer trajanje njegovega bivanja v Španiji in tam ustvarjene vezi, njegova starost, posledice zanj in za njegove družinske člane ter povezanost z državo, kamor bo izgnan.
- 12 Predložitveno sodišče podarja, da se je pojem „kazen izгона“, ki je uporabljen v členu 57(5) organskega zakona 4/2000, v večini sodne prakse Tribunales Superiores de Justicia (vrhovna sodišča avtonomnih skupnosti, Španija) razlagal, kot da se nanaša samo na odločbe o izgonu, ki se izdajo kot kazni za nekatere prekrške, ne pa na odločbe, ki se izdajo glede rezidenta za daljši čas, ki je obsojen na zaporno kazen več kot enega leta.
- 13 V obravnavani zadevi je bil W. López Pastuzano obsojen na zaporno kazen več kot enega leta, v odločbi z dne 29. junija 2015 pa je poudarjeno, da izgon v takem primeru ni kazen za storitev prekrška, tako da člena 57(5) organskega zakona 4/2000 ni mogoče uporabiti.
- 14 Predložitveno sodišče zato meni, da mora za odločitev o zadevi, ki mu je bila predložena, poznati obseg varstva pred izgonom rezidentov za daljši čas, ki je določen v členu 12 Direktive 2003/109. Natančneje, vedeti mora, ali je treba pojem „sklep o izgonu“ v smislu tega člena razlagati tako, da se nanaša na vsako upravno odločbo o izgonu ne glede na njeno naravo in podrobna pravna pravila za njeno sprejetje, in ali je določba, kot je ta iz člena 57(5) organskega zakona 4/2000, ki varstvo rezidentov za daljši čas pred izgonom omejuje na posebno vrsto upravne odločbe o izgonu, ostale pa izključuje, združljiva z navedenim členom.
- 15 V teh okoliščinah je Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (upravno sodišče št. 1 v Pamploni, Španija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 12 Direktive [2003/109] razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna se obravnava v postopku v glavni stvari, in sodni praksi, ki to ureditev razlaga, ki ne določata uporabe pogojev za zaščito pred izgonom [državljana tretje države], ki je rezident za daljši čas, za vse upravne odločbe o izgonu ne glede na njihovo naravo ali pravno obliko, temveč uporabo teh zahtev omeji zgolj na eno konkretno vrsto izгона?“

### ***Vprašanje za predhodno odločanje***

#### *Dopustnost*

- 16 Španska vlada je v stališču, predloženem Sodišču, navedla, da nacionalna sodna praksa, ki jo omenja predložitveno sodišče, ni prevladujoča in da večina Tribunales Superiores de Justicia (vrhovna sodišča avtonomnih skupnosti, Španija) meni, da ukrepa izгона, ki je določen v členu 57(2) organskega zakona 4/2000, tujim državljanom, ki imajo dovoljenje za dolgotrajno prebivanje, nikakor ni mogoče izreči samodejno, ampak je pred njegovim sprejetjem treba presoditi merila, določena v odstavku 5(b) tega člena. Ta vlada je dodala, da je iz dveh nedavnih sodb Tribunal Constitucional (ustavno sodišče, Španija) razvidno, da varstvo temeljnih pravic zadevne osebe, ki se zahteva s špansko ustavo, terja, da se pred sprejetjem ukrepa izгона tujega državljana, ki je rezident za daljši čas, upošteva njegov osebni in družinski položaj.
- 17 Španska vlada v teh okoliščinah meni, da se vprašanje, ki ga je zastavilo predložitveno sodišče, dejansko ne nanaša na razlago prava Unije, temveč nacionalnega prava.

- 18 Vendar je treba v zvezi s tem ugotoviti, da se vprašanje za predhodno odločanje, kakor ga je oblikovalo predložitveno sodišče, ne nanaša na razlago španskega prava, za katero Sodišče ni pristojno, temveč na razlago prava Unije, ki je v pristojnosti Sodišča.
- 19 Treba pa je spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča postavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga pristojna opredeliti sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko odločanje o predlogu nacionalnega sodišča zavrne samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej med drugim sodbi z dne 24. junija 2008, *Commune de Mesquer*, C-188/07, EU:C:2008:359, točka 30 in navedena sodna praksa, ter z dne 21. maja 2015, *Verder LabTec*, C-657/13, EU:C:2015:331, točka 29).
- 20 V obravnavani zadevi iz pojasnil predložitvenega sodišča izhaja, da se je pristojni nacionalni organ za sprejetje odločbe z dne 29. junija 2015 oprl na razlago člena 57(5) organskega zakona 4/2000, v skladu s katero se ta določba ne uporablja v primeru, kot je primer *W. López Pastuzana*, in da je to razlaga, ki jo je sprejel vsaj del pristojnih nacionalnih sodišč.
- 21 V teh okoliščinah ni očitno, da zaprošena razlaga prava Unije nima zveze z dejanskim stanjem ali s predmetom spora o glavni stvari ali da gre za hipotetičen problem. Predlog za sprejetje predhodne odločbe je zato dopusten.

#### *Vsebinska obravnava*

- 22 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 12(3) Direktive 2003/109 razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki ob upoštevanju tega, kako jo razlaga del njenih sodišč, ne določa uporabe pogojev za zaščito pred izgonom državljanov tretje države, ki je rezident za daljši čas, za vse upravne odločbe o izgonu ne glede na to, kakšna je narava ali pravna oblika tega ukrepa.
- 23 Poudariti je treba, da je v skladu s sodno prakso Sodišča osnovni cilj Direktive 2003/109 vključitev državljanov tretjih držav, ki so za daljši čas naseljeni v državah članicah (sodbi z dne 26. aprila 2012, *Komisija/Nizozemska*, C-508/10, EU:C:2012:243, točka 66, in z dne 2. septembra 2015, *CGIL in INCA*, C-309/14, EU:C:2015:523, točka 21).
- 24 Zakonodajalec Unije je zato, kot je navedeno v uvodni izjavi 16 navedene direktive, menil, da bi morali rezidenti za daljši čas uživati okrepljeno zaščito pred izgonom.
- 25 Člen 12(1) Direktive 2003/109 tako določa, da lahko države članice sprejmejo sklep o izgonu rezidenta za daljši čas samo, če predstavlja dejansko in dovolj resno grožnjo za javni red in javno varnost.
- 26 Poleg tega člen 12(3) te direktive določa, da morajo države članice pred sprejetjem odločbe o izgonu državljanov tretje države, ki je rezident za daljši čas, upoštevati dolžino prebivanja zadevne osebe na njihovem ozemlju, starost zadevne osebe, posledice izгона za zanjo in njene družinske člane ter povezanost te osebe z državo prebivanja ali nepovezanost z matično državo. Torej ni pomembno, ali je bil tak ukrep sprejet kot upravna sankcija ali pa je posledica kazenske obsodbe.
- 27 Poleg tega je Sodišče v sodbi z dne 8. decembra 2011, *Ziebell* (C-371/08, EU:C:2011:809, točki 82 in 83), že poudarilo, da takega ukrepa ni mogoče izreči samodejno zaradi kazenske obsodbe, ampak je zanj potrebna presoja v vsakem posamičnem primeru, ki se mora med drugim nanašati na elemente iz točke 3 tega člena.

- 28 Odločbe o izgonu državljana tretje države, ki je rezident za daljši čas, samo zato, ker je bil obsojen na zaporno kazen, daljšo od enega leta, zato ni mogoče sprejeti.
- 29 Glede na vse navedeno je treba na zastavljeno vprašanje odgovoriti tako, je treba člen 12 Direktive 2003/109 razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki ob upoštevanju tega, kako jo razlaga del njenih sodišč, ne določa uporabe pogojev za zaščito pred izgonom državljana tretje države, ki je rezident za daljši čas, za vse upravne odločbe o izgonu ne glede na to, kakšna je narava ali pravna oblika tega ukrepa.

### *Stroški*

- 30 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

**Člen 12 Direktive Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki ob upoštevanju tega, kako jo razlaga del njenih sodišč, ne določa uporabe pogojev za zaščito pred izgonom državljana tretje države, ki je rezident za daljši čas, za vse upravne odločbe o izgonu ne glede na to, kakšna je narava ali pravna oblika tega ukrepa.**

Podpisi